

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Das Vermächtnis

tradukita de Iwan Franko

Wenn ich sterbe, so bestattet
 Mich auf eines Kurhans Zinne,
 Mitten in der breiten Steppe
 Der geliebten Ukraine, –
 Daß ich grenzenlose Felder
 Und den Dnipro und seine Schnellen
 Sehen kann und hören möge
 Das Gebraus der großen Wellen.

Wenn sie von der Ukraine
 Schwemmen fort ins Meer und schleppen
 Feindesblut und Feindesleichen,
 Dann verlass' ich Berg und Steppen,
 Schwinge bis zum Gott empor mich
 Von dem Sturme hingerissen
 Um zu beten, – doch bis dahin
 Will von keinem Gott ich wissen.

Ja, begrabt mich und erhebt euch,
 Und zersprenget eure Ketten,
 Und mit schlimmem Feindesblute
 Möge sich die Freiheit röten!
 Und am Tag, der euch die Freiheit
 Und Verbrüderung wird schenken,
 Möget ihr mit einem stillen,
 Guten Worte mein gedenken.

*Traduko de la ukraina poemo "Zanosim" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Germanan de IWAN FRANKO (*1856-08-27 – †1916-05-28).*

Arg-955-1935 (2014-01-03 14:19:49)

Tiu ĉi poem-germanigo troviĝas en la retejo
[http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_\(Schewtschenko\)](http://de.wikisource.org/wiki/Das_Vermächtnis_(Schewtschenko)).
Pri la tradukinto vidu la retejon
http://de.wikisource.org/wiki/Iwan_Franko.

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Testamento

tradukita de Ludmila Novikova

Kiam mortos mi, amikoj,
 Mian tombon faru
 En la stepo larĝe vasta
 De Ukraino kara.
 Por ke vidu mi la valojn,
 Dnepron, krutajn bordojn,
 Por ke aŭdu mi muĝantajn
 Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
 For de l' ter' Patria
 Portos ili al la maro,
 Eltombiĝos mi ja.
 Lasos ĉion kaj al Dio
 Portos mian pion,
 Preĝos verve... Sed ĝis tio
 Mi ne scias Dion!

Tombon faru kaj ekstaru,
 Ŝiru ĉenan feron
 Kaj aspergu per tirana
 Sango la liberon!
 Kaj en nova familio,
 La libera, forta,
 Ne forgesu rememori
 Min per danko vorta!

*Traduko de la ukraina poemo "Zanosim" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en Esperanton de Ludmila Novikova.*

Arg-955-1934 (2014-01-04 16:34:27)

Тарас Григорьевич Шевченко ,

Заповіт

Як умру, то поховайте
 Мене на могилі,
 Серед степу широкого,
 На Вкраїні милій,
 Щоб лани широкополі,
 І Дніпро, і кручі
 Було видно, було чути,
 Як реве ревучий.

Як понесе з України
 У синєє море
 Кров ворожу... отоді я
 І лани і гори –
 Все покину і полину
 До самого Бога
 Молитися ... а до того
 Я не знаю Бога.

Поховайте та вставайте,
 Кайдани порвіте
 І вражою злою кров'ю
 Волю окропіте.
 І мене в сім'ї великій,
 В сім'ї вольній, новій,
 Не забудьте пом'янути
 Незлим тихим словом.

*Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).*

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en
<http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.